

σημείων, εἰσὶν, Αἰσχ. Πρ. 487. Ξεν. Ἀπολογ. 13, πρὸς. Σοφ. Ἀποσκ. 161, Ἀριστοφ. Ὀρν. 721.

συμβόσκομαι, Παθ., βόσκομαι ὁμοῦ, καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός. Ἑβδ. (Ἡσά. ΙΑ', 6).

συμβόσκομαι, ἡ τήρησις πλείστα τὴν ἐκείνων δειλίαν συμβόσκομαι καὶ ἀγγέλλει Εὐστ. εἰς Ὀδ. σ. 1790, 11.

σύμφοτος, ὁ ὁμοῦ βοσκημένος, «συμβότος σύννομος» Ἡσυχ. συμβούλευμα, τὸ, συμβουλή, Ξεν. Ἀπολ. 13, Ἰπκ. 9. 12.

σ. Περιάνδρου πρὸς Θρασύβουλον Ἀριστ. Πολ. 5. 10, 13. συμβούλευσις, ἡ, «παραίνεσις ἐτέρῳ πρὸ πράξεως» Πλάτ. Ὀροι 413C.

συμβουλευτέος, α, ὁν, πληθ. τοῦ οὐδέ. συμβουλευτέα, ἃ πρέπει τις νὰ δώσῃ εἰς συμβουλήν, ὥς δὲ καὶ νῦν ὁμοῖα καὶ παραπλήρεια συμβούλευσαι μοι δντα Θουκ. 1. 140. II. συμβουλευτέον, δεῖ συμβουλευσιν, τοῖς νεωτέροις συμβουλευτέον Ἰσοκρ. π. Ἀντιδ. § 187.

συμβουλευτής, οὔ, (συμβουλεύω) ὁ συμβουλεύων, Λατίν. ancior. Πλάτ. Νόμ. 921A. II. (βουλευτής) σύντροπος βουλευτής, ὁ ὁμοῦ ὦν βουλευτής, Δειναρχ. παρὰ Πολυδ. Σ', 159, Δίων Κ. 59, 26.

συμβουλευτικός, ἡ, ὁν, ὁ ἀνέκων ἡ ἀρμόδιος εἰς τὸ συμβουλεύειν, παραινέτικος, ἀντίθ. τῷ βιαστικὸς, Πλάτ. Νόμ. 921F' — ἐπὶ ῥητορ. λόγου, ἐπὶ προτροπῇ ἡ ἀποτροπῇ, ἀντίθ. τῷ δικαντικὸς καὶ ἐπιδεικτικὸς, Ἀριστ. Ρητ. 1. 3, 3' — ἡ συμβουλευτικὴ (ἐνυπακ. τέχνη) Σέξτ. Ἐμπ. π. Μ. 2. 90' οὕτως καὶ τὸ συμβουλευτικὸν καὶ τὰ συμβουλεύματα, Ἀριστ. Ρητ. 2. 18. 1, Πλουτ. 2. 744D, Φίλοστρ. 731. — Ἐπίρρ. -κός, Πολυδ. Δ', 26.

συμβουλεύω, ὡς καὶ νῦν, δίδω συμβουλήν, τινί, ὡς τὸ Λατ. consilere alicui, μέλιστα ἐν χρήσει ἐπὶ ῥητορικῶν προτεινόντων γνώμην τινὰ εἰς τὸν λαόν, μετὰ δοτ. προσ. καὶ ἀπαρ., συμβουλεύω τινὰ νὰ πράξῃ τι, Ἡρόδ. 1. 53, 59., 2. 107, Θουκ. 1. 65, κτλ., οὐ συμβουλεύων Ξερόξην στρατεύεσθαι, συμβουλεύων νὰ μή... Ἡρόδ. 7. 46' — σπανίως μετ' αἰτιατ. καὶ ἀπαρ., συμβουλεύω .. συμβῆναι ὑμᾶς ὥσπερ ὑπὸ δαιτητῶν ἡμῶν συμβιδαζόντων Πλάτ. Πρωτ. 337E. 2) καὶ ἄνευ τοῦ ἀπαρ., σ. τινί τι Ἡρόδ. 1. 71, κτλ. τινί περὶ τινος Πλάτ. Πρωτ. 319D, κτλ. εὐ σ. τινι Θέογν. 38' — σ. τι, συνιστᾷ, τὸ ἀρίστα Ἡρόδ. 7. 237' χρηστὸν τι Ἀριστοφ. Νεφ. 793' πορεῖαν Ξεν. Ἀν. 5. 6, 12, κτλ. ἄλλα μετ' αἰτιατ. συστοίχου, σ. συμβουλάς, παρέχω συμβουλάς, Πλάτ. Γοργ. 520D. — Παθητ., συμβουλεύεται τι, παρέχεται συμβουλή, Πλάτ. Ἐπιστ. 330D' τὰ παρὰ τοῖς θεοῖς συμβουλεύομενα Ξεν. Κύρ. 1. 6, 2 τὰ συμβουλεύομενα Ἰσοκρ. 29C.

3) ἱπομένη ἀναφορικῶς, σ. περὶ τινος ὡς ... Ξεν. Πόροι 4. 30' σύμ μοι βούλευσον ποτέρην ἀγὰρ Καλλ. Ἐπιγράμ. 1. 5. 4) ἀπολ., δίδω συμβουλήν, συμβουλεύω, Σοφ. Ο. Τ. 1370, κτλ. — ὁ συμβουλεύων ἡ -εύσας, ὡς καὶ νῦν, Λατ. ancior, suasor sententiae, Νόμ. παρ' Ἀνδοκ. 13. 8, Ἀριστ. Ρητορ. 1. 1, 10' τὰ συμβουλεύοντα τῶν ποιημάτων, διδακτικὰ ποιήματα, Ἰσοκρ. 23B.

II. Μέσ., ζητῶ συμβουλήν παρὰ τινος, ζητῶ τὴν γνώμην αὐτοῦ, τινί, Λατίν. consilere alicquem, Ἡρόδ. 2. 107, Πλάτ., κλπ. τι Θουκ. 8. 68' σ. τι μετὰ τινος, συζητῶ τι μετὰ τινος, Ἀριστοφ. Νεφ. 475' ἀπολύτως, συσκέπτομαι, ἀλλ' εἰ μὲν ἀνδρῶν προσδεῖ ἡμῖν ... εἴτε καὶ μὴ αὐθις συμβουλεύομεθα Ξεν. Κύρ. 2. 1, 7, κτλ. — Ἐχομεν τὸ ἐνεργ. καὶ μέσον παρ' Ἀλλήλων, συμβουλεύομενοι τὸ ἄν συμβουλεύσειε τὰ ἀρίστα, καὶ ἂν τὸν συμβουλεύῃ, ὅς τὸν συμβουλεύσῃ τὰ ἀρίστα (ὁ φίλος), Ἡρόδ. 7. 237' [τοῖς Ἕλλησι] ἔμμελυστομενοις ἔμμελυστομενοι αὐτοῖς τάδε Ξεν. Ἀν. 2. 1, 17.

2) = τῷ ἐνεργ., πολλάκις παρὰ τοῖς μεταγεν., ἴδε Δινδ. εἰς Διόδ. τ. 3, σ. 57.

συμβουλή, ἡ, = συμβουλεύω. Ἡρόδ. 1. 157, Ξεν. Ἀν. 5. 6, 4, Πλάτ., κλπ. — παροιμ., ἱερὸν συμβουλή, ἡ συμβουλή εἶναι ἱερὸν πράγμα, Ἀριστοφ. Ἀποσκ. 104, πρὸς. Πλάτ. Ἐπιστ. 321C' — πληθ., συμβουλάς συμβουλεύειν ὁ αὐτὸς ἐν Γοργ. 520D, κ. ἄλλ.

I. σύσχεψις, συζητήσις, εἰς ἔ. παρακαλεῖν τινα ὁ αὐτ. ἐν Πρωτ. 313A' ἔ. πολιτικῆς ἀρετῆς, συζητήσις περὶ πολ. ἀρετῆς, αὐτῶς 322E' ὅταν περὶ τινος ἔ. ἡ ὁ αὐτ. ἐν Γοργ. 455C' Ἐνεκά τινος ὁ αὐτ. ἐν Νόμ. 942A' εἰς ἔ. καλεῖν τινας ὁ αὐτ. ἐν Πρωτ. 313A.

συμβουλεύω, ἡ, ἰων. -ιη, ἡ, συμβουλή ἡ συμβουλή δοδεῖσα, μέλιστα περὶ δημοσίων πραγμάτων, Ἡρόδ. 3. 1, 125., 4. 97, κ. ἄλλ. Ξεν. Ἀπομν. 1. 3, 4' ἡ Περιάνδρου Θρασύβουλος σ. Ἀριστ. Πολ. 3. 13, 16' ἐν τῷ πληθ., συμβουλαί, νομοθεσίαι, Ξεν. Κύρ. 1. 6, 2, Δημ. 3402. 29.

II. σύσχεψις, λαβεῖν τινα εἰς σ. Μένανδρ. ἐν Μοιστορ. 355. Πρὸς. συμβουλή, συμβουλεύειν, συνβλέπειν: πρὸς σύσχεψιν, «Κωνσταντῖνον γὰρ ἐπὶ νῦν τὸν συμβούλιον καλοῦσι καὶ τοὺς ὑπάτους Κωνσταντοῦς, ὅλοι προβούλους» Πλουτ. Ρωμ. 14' μέλιστα περὶ κακῶν σκοπῶν, Εὐεγγ. κ. Ματθ. 16', 14, Εὐαγγ. κ. Μάρκ. γ', 6. II. συνέβριον, Συλλ. Ἐπίγρ. 1543, 11, Πλουτ. Λούκιου Δ. 26., 2. 169D.

συμβούλομαι, ἀποθ., μετὰ μέσ. μέλλ. καὶ παθ. πρkm. — θέλω

ἡ ἐπιθυμῶ ὁμοῦ μετὰ τίνος, συμβούλομαι δὲ μοι θανεῖν, πρὶν αἰσχροῦν μὴ κατ' ἔξιναν τυχεῖν, «σὺν ἱμοῖ δὲ βούλου θανεῖν (μὴ προσ. τυχεῖν αἰσχροῦ παρ' ὄλβου)» (Σχολ.). Εὐρ. Ἐκ 373. 2)

συμφωνῶ μετὰ τινος, τινι Πλάτ. Κρατ. 414E, Λίχ. 189A. 3) ἀπολ., συγκατατίθεμαι, ὁ αὐτ. ἐν Νόμ. 718B, ἐν Εὐθύδ. 298B.

σύμβουλος, ὁ, (βουλή) ὁ παρέχων συμβουλήν, παραινών, συμβουλεύων, μέλιστα εἰς δημοσία πράγματα καὶ πολιτικὰς ὑποθέσεις, Ἡρόδ. 5. 24., 7. 50, 2, Σοφ. Φιλ. 1321, Θουκ. 3. 42, κτλ. σ. πονηρὸς Ἀντιφῶν 137. 41' ὡς ὅλ., Ξεν. Ἑλλ. 3. 1, 13' — μετὰ γενικ. προσ., ὁ παρέχων συμβουλήν εἰς τινα, Αἰσχ. Πέρσ. 175, Ἀριστοφ. Θεσμ. 921, κτλ. οὗτ., σ. τινι ὁ αὐτ. ἐν Νεφ. 1481, Ξεν. Συμπ. 8. 39' οὐδὲ μωρία ἔμβουλος ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου ποτὲ Εὐρ. Ἑλ. 1019, πρὸς. Ἰσοκρ. 23C' — ἄλλα καὶ μετὰ γεν. πράγμα., σ. λόγου τοῦδε μοι γένεσθε Αἰσχ. Πέρσ. 170' περιμενέτω νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς .. ἔμβουλοισιν πύσας ὕμιν χρήσωμαι Ἀριστοφ. Ἑκκλ. 518' σ. περὶ τινος Αἰσχ. Χο. 86, Πλάτ. Πρωτ. 319B ὑπὲρ τινος Ἰσοκρ. 9D' — ἔμβουλος ὅς εἰμι = συμβουλεύων, ἐκτρέφω γνώμην, δίδω συμβουλήν, μετ' ἀπαρ., Αἰσχ. Εὐμ. 712, πρὸς. Πλάτ. Νόμ. 930E' — ἀντίθετ. τῷ συκοφαντῆς, Δημ. 291. 16. II ὡς προσωμεῖα, 4) ἐν Σπάρτῃ ἐπὶ Ἀγίδοις ἐνομοθετήθη, δέκα ἄνδρες νὰ ἐκτρέφονται συμβούλοι τῶν στρατηγῶν, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατὸν ἐκ τῆς πόλεως Θουκ. 5. 63. 2) ἄρχοντες τινες ἐν Θουρίοις, Ἀριστ. Πολ. 5. 7, 13. 3) = τῷ Ρωμαϊκῷ lega us, Πολυδ. 6. 35, 4' — ὡσαύτως εὐρεται καὶ ὡς μεταφράσις τοῦ Ρωμαϊκοῦ con-sul, Διον. Ἀλ. 4. 76.

συμβράδευω, συνδύομαι, τινί Ἑβδ. (Α' Ἑσδρ. Θ', 14).

συμβράσσομαι, Παθητ., βράζομαι ὁμοῦ, Γαλν. 14. 333, 14: μεταφ., καγχασμῷ συμβράττωμαι, ἐσοκταῖομαι ἀπὸ τὰ γέλοια, Νικήτ. Χρον. 10. 9. II. ἐκδράζομαι, εἰς Αἴγυπτον συνεδράσθην Ἑβδ. (Β' Μακκ. Ε', 8).

συμβρέμω, βρέμω, καταγωγὸς τῷ ὁμοῦ, Δίων Κ. 66 22. συμβρέχω, ὁρέω, ὁμοῦ, τῷ δέξει ἐν ἀγγεῖφι ξυλίνῳ συμβρέξας Γαλν. 14. 399, 14, κτλ.

συμβριεαίνω, τὸ, «τὸ πολυτελές» Ἡσυχ. συμβριεάζει· ἐσοδρεύεται, τρυφερῶ Ἡσυχ. συμβριεαμῶς· ὁ ἐν εὐωχίᾳ δόρυθος Ἡσυχ. συμβροί· «ἰ(σ)χυοί, λαγροί, ἱεῖς» Ἡσυχ. σύμβρος, ὁ, = κλέρος, Ἡσυχ.

συμβροχίεω, βροχίεω ὁμοῦ, Νελλου Ἐπιστ. 117, 7, Παλλὰδ. ἐν βίῳ Ἰω. Χρυσ. σ. 102, 23.

συμβρόκω [ῶ], τρέκω, συγκρούω, συμβρούεσσα ἐπὶ τῆς γλῶσσης τοὺς δόδοντας Ἰαμβλ. ἐν βίῳ Πυθ. 194.

συμβῶ, μέλλ., -ύσας, συνωδῶ, στρυμνῶμαι, οἱ δὲ πρὸς τοῖς τεχνίσις ὑμνεύεσθαι, στρυμνῶμαι, Ἀριστοφ. Σπ. 1110.

συμβῶμος, ὁν, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ βωμῷ λατρευόμενος, Θεοὶ Σπράδ. 512. σύμβωμός ἐστιν Ἰόλαος αὐτῷ (δηλ. τῷ Ἡρακλεῖ) Πλουτ. 2. 492C, κτλ. πρὸς. σύνναος.

συμμάθητις, οὔ, ὁ, ὡς καὶ νῦν, ἐκεῖσε ἄλλους συμμαθητάς μοι φοιτᾶν Πλάτ. Εὐθύδ. 272C' ἐγένοντο ἑαυτῶν συμμαθητὰς τῆς τέχνης, μανθάνοντες ἡ διδασκόμενοι ὁμοῦ τὴν τέχνην, Ἀντίππος ἐν Ε' Ἐγκαλυτομένῳ 1. 2.

συμμάθητιάω, ἐπεταικὸν τοῦ συμμαναθῆναι, μνημονεύεται ἐκ τοῦ Διον. τοῦ Ἀρεοπ.

συμμαινόμεναι, μετὰ πρkm. δ' συμμαίεσθαι· ἀόρ. συνεμαίνην [ᾶ]. — Παθητ., μαίνομαι ὁμοῦ, συκοινωνῶ τῆς μανίας τινός, τινι, μετὰ τινος ἄλλου, Λοκ. π. Ὀρν. 83' σ. τοῖς μαίνομένοις, παροιμ. παρὰ Σουῖδ. ἀπολ., Μένανδρ. ἐν Πωλομῶνις 3.

συμμάκρτεω, μακρίζω ὁμοῦ, Ἀθανάσι. τ. 2, σ. 423. συμμαλίσσω, μαλίσσας ὁμοῦ, «ἐνίοι δὲ κηρὸν ἢ στέαρ ἄρωματίζαντες συμμαλίσσουσιν ἐν τοῖς δειπνείοις ἡλίοις στύρακι» Διοσκ. 1. 79, πρὸς. Χρυσίππ. Τυαν. παρ' Ἀθην. 647E' σ. εἰς ἐν Ἐτυμολ. Μέγ. 793. 9.

σύμ(μ)αλ(λ)ος κάρα προβάτου, μετὰ τοῦ μαλλοῦ, Μ. Πλανούδ. ἐν Ideler P. y. v. II, σ. 322.

συμμανθάνω, μανθάνω ὁμοῦ μετὰ τινος, μετέχω ἴν τῇ μαθήσει ἡ ἐν τῇ γνώσει, τινί Ξεν. Συμπ. 2. 21' ὁ συμμαθῶν, ὁ ἐπισθεῖς εἰς τὴν πράξιν, ὁ αὐτ. ἐν Ἀν. 4. 5, 27' — ἐν Σοφ. Αφ. 869 τὸ συμμαθεῖν ἐρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ Σχολ. διὰ τοῦ διδάσκειν, ὅπερ δεικνύει ὅτι ἡ λέξις εἶναι ἐκθαρμένη ὁ Εἰμ. ἱδ. ἐρμηνεύει διὰ τοῦ ὥστε με σ., ὥστε νὰ συμμαθεῖς τῆς γνώσεως, νὰ μάθω τὸ μυστικόν, ὁ δὲ Jebb προτείνει ἀντὶ τοῦ συμμαθεῖν τὸ συνναεῖν, ἴδε σημ. αὐτοῦ ἐν τόκῳ.

συμμαντῆς, εὐας, δ, συμμφοτήτης, Σχολ. εἰς Λουκφρ. 429. — ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παραφρ. σ. 537.

συμμαραίνομαι, Παθ., μαραινόμεναι ὁμοῦ, αὐτῷ συμμαρανθεῖσα Ἐπιφάν. τ. 1, σ. 549B, κτλ.

συμμάρπτω, ἀρπάζω ἡ κτάνομαι ὁμοῦ, σπάνως, συμμαρψας δόνακας μυρικήν τ' .. δόλους, συμμαρψας, συλλαβῶν, κλάσας (Σχολ.), Ἰλ. Κ. 467' πᾶσαν γενεὴν Χρῆσμ. παρ' Ἡρόδ. 6. 86,